

สารสภาคณาจารย์และข้าราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉบับประจำเดือนมิถุนายน 2561

แถลงการณ์สภาคณาจารย์และข้าราชการ

มติที่ประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการ ครั้งที่ 4/2561 วันที่ 12 มิถุนายน 2561 สภาคณาจารย์และข้าราชการขอแถลงการณ์ต่อประชาคม ด้วยมีผู้ยื่นหนังสือต่อ สภามหาวิทยาลัย ขอให้ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการพ้นจากตำแหน่ง โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสารสภาคณาจารย์และข้าราชการ สภาคณาจารย์และข้าราชการขอเรียนกับพี่น้องประชาคมชาวราชนครินทร์ว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 24 “สภาคณาจารย์และข้าราชการมีหน้าที่ ดังนี้

- (1) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนา มหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย
- (2) แสวงหาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ และ ข้าราชการ ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
- (3) พิจารณาสงวนผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดี หรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (4) เรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการเพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัย และนำเสนอความคิดเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย

การปฏิบัติหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการดำเนินการใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่เป็นเหตุในการดำเนินการทางวินัย”

สารสภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นสื่อที่มีเนื้อหาสะท้อนการทำงานของผู้บริหาร และมีข้อเสนอแนะในการพัฒนามหาวิทยาลัย ตามบทบาท อำนาจ หน้าที่ของสภาคณาจารย์ และข้าราชการ ด้วยความสุจริต สภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นตัวแทนของประชาคม เราจะยืนหยัดในการทำหน้าที่เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย นักศึกษา และ ประชาคมต่อไป

สภาคณาจารย์และข้าราชการ

คุยกับประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

อาจารย์นพพร ชุนคำ

สวัสดีครับ พี่น้องประชาคมชาวราชชนครินทร์ที่เคารพทุกท่าน พบกันเช่นเคยกับสารสภาคณาจารย์และข้าราชการ ฉบับนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจและน่าคิด ไม่ว่าจะเป็นคอลัมน์จดหมายจากยายชู ข้อเขียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ที่มีข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ประเด็นการพัฒนาบางคล้า ของ อาจารย์อาจิณโจนาธาน รวมถึงสารจากสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา เชิญชวนทุกท่านและผู้บริหารได้อ่าน นอกจากนี้ยังมีหนังสือสอบถามความคืบหน้าในการปรับฐานเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัย ตามมติสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งแถลงการณ์ของสภาคณาจารย์และข้าราชการในปกหน้า

พี่น้องประชาคมทุกท่านครับ ผมตระหนักเสมอในการทำหน้าที่ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการของผมว่า ผมมาจากการเลือกตั้งโดยเสียงส่วนใหญ่ของประชาคม ผมและกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการทุกท่านจึงทำหน้าที่ตามอำนาจที่มีในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 24 ไม่ว่าจะเป็นพิทักษ์ผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและมีข้อเสนอแนะในการพัฒนามหาวิทยาลัย ท่านที่ติดตามสารของเราเป็นประจำจะเห็นว่าเราจะมีข้อเสนอแนะผ่านคอลัมน์ต่างๆ อยู่เสมอสารเราจะคัดกรองข้อมูลที่เป็นจริงเสียก่อนทุกครั้งไม่เคยบิดเบือนข้อเท็จจริงด้วย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าสิ่งที่เราสะท้อนปัญหาจะได้รับการแก้ไข เราต้องก้าวข้ามความขัดแย้งที่มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายโดยต้องสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยของเรา การบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ต้องให้เกิดความเสมอภาค และต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่เป็นหัวใจของมหาวิทยาลัยนั่นคือหลักสูตร นักศึกษาและบุคลากร โดยสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีและเป็นมืออาชีพ

เป้าหมายในการบริหารมหาวิทยาลัยคือผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม ภารกิจนี้หากยังไม่สัมฤทธิ์ก็อย่าเพิ่งคิดไปทำกร้ออื่นเลยครับ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ติดตามสารของเราเสมอแล้วพบกันฉบับต่อไป

ด้วยหัวใจที่ไม่ยอมแพ้
อาจารย์นพพร ชุนคำ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ที่ ศธ ๐๕๔๘.๐๑/๐๑/๑๔/๕๓

วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง สอบถามความคืบหน้าการดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัย

เรียน อธิการบดี

ตามที่สภามหาวิทยาลัย มีมติในคราวประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ ในวันเสาร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐

“ อนุมัติในหลักการในการปรับอัตราค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการเป็น ๑.๕ เท่าของอัตราข้าราชการ และ ๑.๓ เท่าของอัตราข้าราชการสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน โดยมอบผู้บริหารมหาวิทยาลัย และผู้รับผิดชอบ สรรวจเงินเหลือจ่ายจากแหล่งอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพิจารณาเพิ่มเงินเดือนให้พนักงานมหาวิทยาลัยตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานให้เป็นธรรมก่อนแล้วจึงมาปรับเพิ่มเงินเดือนในอัตรา ๑.๓ และ ๑.๕ ของอัตราข้าราชการ แล้วนำมาเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอีกครั้ง ”

บัดนี้เป็นระยะเวลาล่วงเลยมาพอสมควรแล้ว สภาคณาจารย์และข้าราชการจึงได้มีมติที่ประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้สอบถามความคืบหน้าการดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัยดังกล่าว ทั้งนี้หากทราบความคืบหน้าในการดำเนินการ สภาคณาจารย์และข้าราชการจะได้นำข้อมูลไปสื่อสารกับพนักงานมหาวิทยาลัยต่อไป

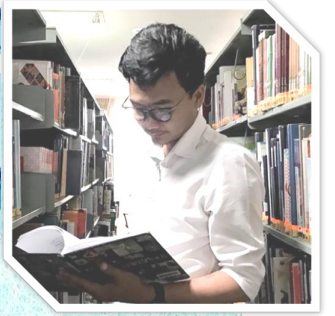
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

รณพพร ขุนคำ ✓
(นายณพพร ขุนคำ)

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ

จะเดินหน้าอย่างไรกับบางคล้า จะพัฒนาอย่างไรกับในเมือง

อาจารย์อาฉินใจนาธาน อาฉินกิจ

ผมทราบข่าวมาแว่วๆมาจะมีการนำเรื่องพัฒนาบางคล้ายกขึ้นมาพิจารณา
อีกรอบ และก็เป็นที่ตามวิสัยทัศน์ของท่านอธิการบดี ที่จะพัฒนาบางคล้าให้เป็น
“เมืองมหาวิทยาลัย” และก็เป็นเรื่องน่ายินดีอย่างมากสำหรับทีมบริหารที่ทำหน้าที่
มาหนึ่งปี จะจัดการกับทิศทางของการพัฒนาบางคล้าอย่างเป็นรูปธรรมเสียที่

สิ่งที่ปัญหาอยู่ตอนนี้เหมือนเราจะยังไม่แน่ใจทิศทางในการพัฒนา ว่าเราจะ
ลงทุนไปกับที่ไหนบางคล้า หรือในเมือง อะไรมันจะคุ้มค่ากว่ากัน แล้วหากเราต้องเลือก
เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง อีกศูนย์ที่เหลือจะอย่างไรให้เกิดรายได้

และเท่าที่ทราบมา เรามีงบประมาณสำหรับลงทุนที่ศูนย์บางคล้าเป็นจำนวน
มากกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณทั้งหมด ถือว่าไม่น้อย. แต่ทำอย่างไรกับเงินที่
ลงไปจะสร้างความคุ้มค่าให้มหาวิทยาลัย นักศึกษา และชุมชนมากที่สุด

มหาวิทยาลัยของเราไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวที่มี 2 ศูนย์ มหาลัยอื่นๆ
เกือบทุกที่ก็มีลักษณะเดียวกัน การขยายตัวของจำนวนนักศึกษาเมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว
ทำให้มหาวิทยาลัยหลายแห่งมีการตั้งศูนย์เพิ่ม ทั้งธรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ มศว
แต่มหาวิทยาลัยอื่นๆเหล่านั้นผ่านวิกฤติการพัฒนามาได้อย่างไร และทำให้ศูนย์ที่สอง
มีความเป็นเมืองมหาวิทยาลัย และมีความเจริญเทียบเท่ากับศูนย์ดั้งเดิมได้ไ้

แต่ดูเหมือนว่ากับศูนย์บางคล้านั้นยังไม่สามารถพัฒนาให้กลายเป็นเมือง
มหาวิทยาลัยอย่างที่เราเคยๆพูดกันมาตั้งหลายสมัย คำว่าราชภัฏร่อเจริญที่อาจารย์
เก่าๆหลายท่านพูดนั้น ดูเหมือนจะเป็นความจริงที่ลบไม่จบไม่สิ้นเสียที่

ก่อนที่สภาคณาจารย์และข้าราชการจะเข้ามาทำงานนั้น ผมได้เสนอนโยบายว่า
การย้ายไปบางคล้าต้องทำประชาพิจารณ์ ถามประชาคม เพราะหลายครั้งที่ผ่านมา
เราย้ายไปทุกกลับๆกันหลายรอบ ครั้งหนึ่งที่ผมจำได้คือย้ายไปไม่กี่เดือน แล้วก็ต้อง
หอบผ้าหอบผ่อนกันกลับมาอยู่ในเมืองใหม่ จนทุกวันนี้ก็ยังไม่รู้ว่าเขาใจกันแน่

และการทำประชาพิจารณ์นั้น ไม่ใช่การโหวตเพียงอย่างเดียว แต่ทีมบริหารต้อง
มีแผนในการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้ประชาคมได้ร่วมตัดสินใจ ผลดี ผลเสีย
ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว รวมถึงประเมินสิ่งต่างๆอย่างรอบด้านก่อนที่จะทำ
ประชามติจากประชาคมทุกภาคส่วน

เพราะถ้าเกิดทำประชามติโดยไม่มีข้อมูลให้ประชาคมตัดสินใจ
เชื่อหัวโหล่เรื่องเหอะ ว่าร้อยทั้งร้อยก็ไม่มีใครอยากย้ายหรอกครับ

.....

ผมมีข้อเสนออยู่ สองสามประเด็นที่คิดว่า หากผู้บริหารและประชาคมเห็นว่าเป็นต้องย้ายไปเพื่อพัฒนาบางคล้า จะต้องมีแผนอะไรบ้างที่จะทำให้การพัฒนาบางคล้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ประเด็นแรก

เรื่องเงิน กับการลงทุน
สิ่งที่ทีมบริหารจะต้อง
แสดงให้ประชาคมเห็น
เพื่อแสดงถึงความ
เชื่อมั่นว่าบางคล้าจะ
พัฒนาได้จริงนั้น จะต้อง
มีแผนการลงทุนที่ชัดเจน
งบประมาณในแต่ละปี
ว่าจะเอาไปลงทุนกับ

อะไรบ้าง และภายในระยะเวลาสี่ปีที่อยู่ในแผนนั้นศูนย์บางคล้าจะมีหน้าตาเปลี่ยนไป
อย่างไรบ้าง นอกจากจะทำให้บุคลากรมั่นใจในทิศทางการพัฒนา ภาคเอกชนก็จะเชื่อมั่น
และอาจจะมาลงทุนประกอบกิจการบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยอีกด้วย

ประเด็นที่สอง เรื่องคน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะหากเรามีนงบประมาณใน
การลงทุนมากแค่ไหนก็ตาม แต่เราไม่มีประชากรที่จะไปอยู่ที่นั่น เมืองมหาวิทยาลัยจะ
กลายเป็นเมืองร้างทันที ผมคิดว่าเราต้องการจำนวนประชากรของเราไปอยู่ที่นั่นให้มาก
ที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อมีประชากรก็จะเกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ มากขึ้น สิ่งหนึ่ง
ทำให้พื้นที่บริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยไม่พัฒนาจากภาคเอกชนความไม่เชื่อมั่นใน
จำนวนประชากรและเศรษฐกิจที่หมุนเวียน ผมขอยกตัวอย่างของ มศว ในยุคแรกๆนั้น
นอกจากจะมีบางคณะที่ประจำอยู่ที่องค์กรฯแล้ว มหาวิทยาลัยยังมีนโยบายให้เด็กปีหนึ่ง
ทั้งหมดเข้าไปอยู่ที่หอพักที่องค์กรฯ เรียนวิชาพื้นฐานที่นั่นรวมกัน ก่อนจะแยกย้ายใน
ปีสองหรือปีสามตามความจำเป็นของคณะต่างๆว่าคณะใดที่ต้องย้ายมาจัดการเรียน
การสอนในเมือง หรือคณะใดต้องใช้พื้นที่ที่องค์กรฯ

ข้อดีของการย้ายนักศึกษาปีหนึ่งไปอยู่รวมกันคือทำให้นักศึกษาทุกคณะ
ได้รู้จักกันมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนในวิชาพื้นฐาน ก็ทำได้ง่ายขึ้น ที่สำคัญคือ
เศรษฐกิจที่หมุนเวียนในพื้นที่ก็มากขึ้น ผมยกตัวอย่างง่ายๆว่า หากเรามีประชากรอยู่ที่
บางคล้าทั้งนักศึกษาและบุคลากรของเราประมาณ 5,000 คนในทุกๆปี แต่ละคนใช้จ่าย
วันละ 200 บาทเราจะมีเงินหมุนเวียนวันละหนึ่งแสนบาทในชุมชน ซึ่งผมมั่นใจว่าตัวเลข
ประชากรขนาดนี้ จะสามารถดึงเอกชนมาลงทุนหอพัก ร้านอาหาร การคมนาคม
สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในพื้นที่บริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยได้อย่างแน่นอน

และข้อที่สำคัญมากๆและควรทำเลยคือการย้ายทะเบียนบ้านของนักศึกษาทุกคนเข้ามาอยู่ที่มหาลัย ประเด็นนี้เคยถูกเสนอไปบ้างแต่ยังไม่แน่ใจว่าจะถูกนำไปใช้หรือเปล่า การย้ายทะเบียนบ้านเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยนอกจากจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้วยังมีข้อดีอีกสองสามเรื่อง หนึ่งคือสิทธิประโยชน์ต่างๆเช่นสิทธิในการรักษาพยาบาลของนักศึกษา ที่เมื่อเกิดเจ็บป่วยแล้ว ไม่จำเป็นต้องเดินทางกลับบ้านเพื่อไปใช้สิทธิ นอกจากนั้นเมื่อเราย้ายสิทธิของนักศึกษาจำนวนหลายพันคนเข้ามาอยู่ในพื้นที่แล้วงบประมาณของท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดจะถูกจัดสรรใหม่ตามจำนวนประชากร นอกจากจะเป็นประโยชน์กับท้องถิ่นแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและมหาวิทยาลัยเราเป็นอย่างมาก

นักการเมืองไม่พัฒนาท้องถิ่น เพราะมันไม่มีประชากรตามกฎหมายอยู่ที่นั่นครับ หากเราเห็นปัญหาของสองประเด็นนี้และสามารถแก้ไขได้ตรงจุดและรวดเร็ว ผมเชื่อว่าการจะให้บางคล้าเป็นเมืองมหาวิทยาลัยคงไม่ต้องรอนานถึง 10 ปี

ประเด็นสุดท้ายคือการใช้ศักยภาพของพื้นที่เพื่อหารายได้ ต้องยอมรับว่านอกจากจำนวนนักศึกษาที่ลดลงอย่างมากแล้วนั้น มหาวิทยาลัยยังไม่มีทิศทางที่จะหารายได้จากพื้นที่ที่เราได้อยู่อย่างแท้จริง

ศูนย์บางคล้ามีพื้นที่ขนาดใหญ่และพร้อมในการใช้พื้นที่สำหรับการทำศูนย์ต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านการเกษตร การวิจัย และกีฬา หากมหาวิทยาลัยลงทุนพื้นที่เพื่อให้เอกชนเข้ามาเช่าในการดำเนินกิจกรรมและกิจการต่างๆผมเชื่อว่าเราจะมีรายได้เข้ามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน ส่วนพื้นที่ในเมืองนั้น ต้องถือว่ามหาวิทยาลัยเราเป็นทำเลทองของเมืองแปดริ้วจริงๆ ด้วยตำแหน่งใกล้วัดโสธร ใกล้แม่น้ำ อยู่ใจกลางเมือง ผมเชื่อว่าเราสามารถพัฒนาพื้นที่เพื่อหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัยได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ จากทั้งโรงแรม ห้องประชุม และพื้นที่จัดกิจกรรมต่างๆ

จะย้ายหรือไม่ย้าย ต้องเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะระดมความคิดและทำแผนการที่ชัดเจน นโยบายต่างๆสามารถเป็นไปได้หากเรารัดกุมและรอบคอบมากพอสิ่งที่จะทำให้ประชาคมเชื่อมั่น นักศึกษาเชื่อมั่น และภาคเอกชนเชื่อมั่น ก็คือแผนที่ชัดเจน และวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร หากจะรอไหวตจากประชาคมอย่างเดียว ผมเชื่อได้เลยว่า ณ เวลานี้ไม่มีใครอยากไปที่นั่น

หากแผนที่จะจัดการพื้นที่ทั้งสองแห่งดีมากพอที่เราจะมองเห็นอนาคตของมหาวิทยาลัยที่ดีขึ้นได้ ผมจะเป็นหนึ่งเสียงที่สนับสนุนให้พัฒนาพื้นที่บางคล้าแน่นอนครับ

จดหมายจากยายบุญชู..... ถึง..... “ผู้มีอำนาจ” ในมจร.

ฉันคิดมานานว่าจะเขียนบทความซักบทความหนึ่งเพื่อ...สะท้อนปัญหาต่างๆ ที่ฉันเจอ... และคิดว่าอาจจะไปตรงกับปัญหาที่หลายๆ คน ก็พบเจอเช่นเดียวกับฉันใน “มหาวิทยาลัย” แห่งนี้ ฉันคิดอยู่นานเพราะมีคำถามต่างๆ นานาผุดขึ้นมาหัวสมองของฉันแต่ฉันเริ่มคิดที่จะเขียน เช่น จะมีคนอ่านบทความฉันหรือไม่ ถ้าเค้าอ่านเค้าจะเข้าใจเจตนารมณ์ของฉันหรือไม่ เค้าจะคิดว่าฉันเป็นส่วนหนึ่งในระบบการเมืองในมหาวิทยาลัย (ฝั่งซ้าย-ฝั่งขวา) ที่มันมีอิทธิพลและแพร่ขยายไปอยู่ในมโนสำนึกของทุกคนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไปเสียแล้ว (ปล. โดยเฉพาะผู้บริหาร) เอาละ! แต่เมื่อมันเดินมาถึงจุดที่ฉันคิดว่าถ้าเราไม่ทำอะไรซักอย่างฉันก็คงเป็นแค่คนๆ หนึ่งที่พังระบบไปวันๆ ที่ไม่สามารถเป็นที่พึ่งให้ระบบได้ ภายใต้องค์กรที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของแห่งนี้...แต่ฉันก็ไม่ได้คาดหวังว่าการเขียนบทความซักเรื่องจะเปลี่ยนแปลงที่แห่งนี้ได้นะ เพียงแค่ฉันอยากให้สิ่งที่ฉันคิดจับต้องได้เท่านั้นเอง และสิ่งนั้น คือ....

หนึ่ง: หากคุณคิดว่ามหาวิทยาลัยเป็นร่างกายของคน คุณคิดว่า “หลักสูตร” คืออวัยวะส่วนใด หลายๆ คนคงมีคำตอบในใจที่แตกต่างกันไป บางคนอาจตอบว่า ขา แขน หัว ไล่ตั้ง (ตัดทิ้งเมื่อไหร่ก็ได้) หรือส่วนอื่นๆ แต่ฉันคิดว่า หลักสูตร คือ “สมองและหัวใจ” ที่เราจะต้องให้ความสำคัญ “หากเรายังต้องการให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีชีวิตต่อไป” แต่ในทางกลับกันมหาวิทยาลัยแห่งนี้กลับไม่เคยให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนหลักสูตร เหตุใดฉันจึงคิดเช่นนี้...ก็เพราะว่าตั้งแต่ฉันทำงานมาในหลักสูตรฉันไม่เคยได้รับการอำนวยความสะดวกใดๆ ในการบริหารจัดการหลักสูตรเลย....งานของฉันและกรรมการหลักสูตร และเพื่อนคณาจารย์ของฉัน (ที่ดูเหมือนจะเป็นงานของใครสักคนที่มีหน้าที่โดยตรง) ประกอบด้วยการทำบันทึกข้อความ จัดทำโครงการในทุกขั้นตอน วาระการประชุม รายงานการประชุม งานประกันคุณภาพ งานหลักสูตร แผนการสอน งานเกี่ยวกับฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา บคุณลักษณะ การซื้อ จ้าง การประสานต่างๆ การสอน การวิจัย การทำเอกสาร ประกอบการสอน ตำรา และหนังสือ งานบริการวิชาการ และงานอื่นๆ อีกมากมาย ในขณะที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายขับเคลื่อนให้อาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการอย่างเต็มที่ ผลักดันทุกขณะจิต.. ปลุกฝังอย่างแรงกล้าว่าหากเราไม่ทำ “จะไม่ต่อสัญญาจ้าง” คุณคิดเหมือนกันหรือไม่ว่า.... ดูจากงานของพวกเราแล้วจะเอาเวลาที่ไหนไปทำ?...งานวิชาการ... (ที่เป็นงานของเราจริงๆ) เพราะงานธุรการก็รวมมาเป็นหนึ่งในงานของเราแต่ไม่ปรากฏในแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ (แล้วไปปรากฏที่ไหน? ...ใช้ประเมินใคร? และเป็นงานใคร?) ...หรือนั่นอาจเป็นเพราะเราสำคัญผิดกันไปเองว่าเป็นงานของเรา...แต่ถ้าเราไม่ทำแล้วใครทำ?...เพราะในหลักสูตรเราไม่มีสายสนับสนุนวิชาการ

เรื่องนี้ยิ่งน่าขัน....และเป็นตัวชี้วัดได้ดีว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับหลักสูตรเลยแม้แต่น้อย ใครจะไปรู้ว่า “เรา” ทั้ง 5 คน (ผู้รับผิดชอบหลักสูตร) แยกอะไรไว้บ้าง ขอเฉลยเลยแล้วกันนะ 1) แยกหลักสูตร 2) แยกนักศึกษา 3) แยกความรับผิดชอบ “ผิด” ชอบ 4) แยก SAR และสุดท้ายแยกทุกสิ่งทุกอย่างที่นำมาหารเป็นจุดคุ้มทุน!!....(ซึ่งไม่รู้ว่าจะต้องหาอีกเท่าไรถึงจะคุ้มทุน) มาถึงตรงนี้นั้นคิดว่าคุณผู้อ่านทุกคนคงเข้าใจแล้วว่าทำไมฉันถึงคิดว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่เคยเห็นความสำคัญของหลักสูตร โดยเฉพาะท่านที่ยืนอยู่ในจุดเดียวกับฉัน

ในประเด็นเดียวกันนี้ที่เกี่ยวเนื่องกับหลักสูตร คือ “เรื่องนักศึกษา” ท่านเชื่อหรือไม่ว่า การที่เราให้นักศึกษามาเรียนถือว่า “โชคดีมาก” เมื่อเปรียบเทียบกับสภาพการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยอื่นๆ มหาวิทยาลัยของเราแทบจะไม่มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน ทันสมัย สะดวกและครบครัน ทำไมฉันถึงใช้คำว่า “แทบจะ” เพราะบางอย่างเราก็มี คือ ไม่ใช่ไม่มีซะทุกอย่าง เพียงแค่บางอย่างที่เรามีนั้นมันอาจจะใช้การไม่ได้ไปบ้าง (พูดง่าย ๆ คือ “เสีย”) แล้วนักศึกษาต้องเจอกับอะไร เท่าที่ฉันรู้ คือ 1) นักศึกษาต้องช่วยอาจารย์ถืออุปกรณ์การสอน เนื่องจากอุปกรณ์ในห้องเรียนใช้ไม่ได้ และไม่มี 2) นักศึกษาต้องเจอกับความไม่สุภาพของงานทะเบียนที่ไม่มี Service Mind จนไม่มีใครอยากจะเข้าไปติดต่อขอรับบริการ (เรื่องนี้ได้ยินมานานมาก) 3) นักศึกษาต้องเจอกับแม่บ้านสายโหด 4) นักศึกษาต้องเจอกับห้องน้ำสกปรก 5) นักศึกษาต้องเจอกับความคลาสสิกของห้องสมุด (เก่า+น้อย) และสุดท้ายนักศึกษาต้องเจอ กับความหลอนของมหาวิทยาลัยในตอนกลางคืน....ที่มาพร้อมกับงูเห่า

สอง: ฉันนั่งดูปรากฏการณ์ทางการเมืองในมหาวิทยาลัยมาอย่างต่อเนื่อง และพบว่า การเมืองทำให้ความถูกต้อง ขอบธรรม ยุติธรรม และความเป็นธรรม มีความสำคัญอยู่ในลำดับ 2..3..4..5..6..จนถึง Infinity เมื่อการเมืองทำลายระบบทุกอย่างและกำลังทำลายบ้านของเรา เนื่องจากเรากำลังมองการบริหารที่ตัวบุคคลและผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยพึงได้รับ) เรื่องนี้ฉันคงพูดอะไรได้ไม่มาก เพราะอาจจะไปแทงใจดำของคน หลากๆ คน เขาเป็นว่าฉันสรุปเลยแล้วกันว่า การทำงานด้วยการหาเรื่องจับผิดคนอื่น เนื่องจากไม่ชอบเป็นการส่วนตัว และมุ่งผลไปที่ตัวบุคคลไม่เคยทำให้องค์กรไหนประสบความสำเร็จ สิ่งที่คุณจะเจอจะมีแต่ความขัดแย้ง ความล้มเหลว ความเสื่อมเสียชื่อเสียงขององค์กร (ยิ่งเราทะเลาะกันบ้านของเราจะยิ่งมอดไหม้)

และถ้าคุณชนะ!..คุณก็จะชนะบนซากปรักหักพัง ทั้งในทางกายภาพและทางจิตใจ แต่ถ้าคุณจะจับผิดใครคุณควรมองแค่ที่การทำงาน ความทุ่มเท ความตั้งใจให้แก่องค์กร มากกว่าการมองว่า “เรา” ได้หรือเสียประโยชน์อะไร ลองคิดว่าถ้ามหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นธุรกิจของคุณ คุณ!...จะทำอย่างไรต่อไป..กับการจัดการทรัพยากรทางการบริหารที่มีอยู่?...

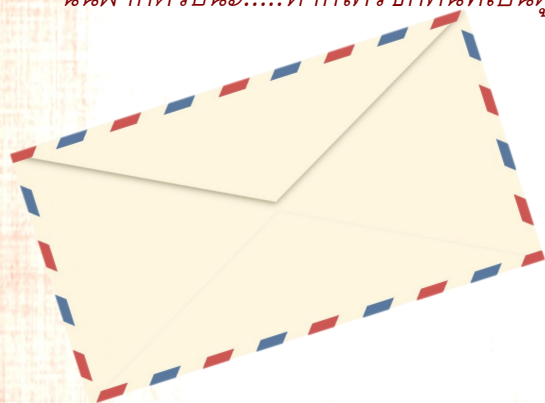
สาม: ความย้อนแย้งของปรากฏการณ์ในมหาวิทยาลัยของฉันท 1) ผู้บริหารให้ความสำคัญกับสิ่งอื่น (EEC) มากกว่าหลักสูตรแต่พอจะให้ความสำคัญกับหลักสูตรกลับเป็นหลักสูตรที่ ยังไม่ทราบเลยว่าได้มาตรฐานหรือไม่ มีการรับรองเพียงใดและเรากำลังเดินตามสถาบันไหน อยู่ ซึ่งควรเดินตามหรือไม่? และสามารถปรับใช้ได้กับบริบทการเรียนรู้ในทุกศาสตร์หรือไม่? 2) เราพึ่งระบบมากกว่าระบบพึ่งเรา 3) เราให้ความสำคัญกับนักศึกษา มากกว่าคุณภาพการศึกษา.... จริงๆ แล้วการให้ความสำคัญกับนักศึกษาน่ะถูกต้องแล้ว! แต่หมายถึงการให้ความสำคัญในเชิง Service + Quality นะ ไม่ใช่แจกใบปริญญา 4) เราให้ความสำคัญกับการบูรณาการศาสตร์มากกว่าจะทำให้ศาสตร์ศาสตร์หนึ่งมีความเป็นอัตลักษณ์ มีตัวตนที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริง (ISCED พยายาม “แยก” แต่...เราพยายาม “รวม”) 5) เราอยู่บนความคาดเดามากความเป็นจริง 6) เรามองคนของใครมากกว่าผลของงาน 7) หลักสูตรขาดอาจารย์ (ไม่มีอัตรา) แต่เปิดรับสายสนับสนุน? และสุดท้ายเรามองว่ามหาวิทยาลัยกำลังจะล่มสลายจนเราต้องจัดทำโครงการ หลักสูตร หรือประกาศนียบัตร เพื่อหาเงิน...มากกว่ามองว่า...

“เราจะทำทุกวิถีทางที่มหาวิทยาลัยจะเข้มแข็งและก้าวต่อไปด้วยการให้ความสำคัญกับหลักสูตร สนับสนุน ส่งเสริม หลักสูตรให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของ สกอ.”

“สิ่งหนึ่งที่เราต้องยอมรับร่วมกัน คือ การศึกษาระดับ **Premium** เป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดความยั่งยืน” ซึ่งจะต้องมาพร้อมกับผู้บริหารที่มี **“Bird’s Eye View”**

สุดท้ายนี้ ต้องขอบคุณท่านประธานสภาคณาจารย์ฯ รองประธานสภาคณาจารย์ฯ ที่รับบทความของฉันทลงวารสาร และทำให้สิ่งที่ฉันทคิดเป็นสิ่งที่จับต้องได้

“ฉันทฝากด้วยนะ.....หากใครซักคนที่เป็นผู้มีอำนาจกรุณา....อ่านบทความของฉันท..จนจบ”

“ยายบุญชู”

ฉบับหน้า..(ถ้าว่าง)..ฉันทจะมาใหม่...

¹ ดูเพิ่มเติมในแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ (สายวิชาการ)

² ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษา

³ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

⁴ ตามนัยของฉันทในบทความนี้ คือ ความคิดที่ไม่มีตรรกะ (ตรรกะวิบัติ: Fallacy) และการกระทำที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่ควรจะเป็น

จากการติดตามการรับสมัครนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ผมจึงเห็นความผิดพลาดหลายประการของมหาวิทยาลัยของเรา ผมจึงเขียนบทความนี้เพื่อนำเสนอในสิ่งที่ผมเห็นและเพื่อเป็นการปรับปรุงให้ดีขึ้นในครั้งหน้า โดยเนื้อหาจะเป็นบริบทของนักศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

ในการรับสมัครนักศึกษาใหม่ (ปริญญาตรี) ประจำปีการศึกษา 2561 นี้ มีความวุ่นวายอย่างมาก อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบคัดเลือกรวม โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย หรือ ทปอ.

ทปอ. ได้รับหลักการ โดยเสนอแนวทางการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาแบบใหม่ โดยสถาบันอุดมศึกษาในเครือข่าย ทปอ. จำนวน 30 แห่ง ร่วมกันพิจารณากระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อต้องการให้เกิดความเท่าเทียมกัน ซึ่งจะเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป ด้วยหลักการ 3 ประการ โดย มหาวิทยาลัยกลุ่ม ราชภัฏ และ ราชมงคล ได้เข้าร่วมดำเนินการตามแนวทางนี้ด้วย

1. นักเรียนควรอยู่ในห้องเรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. ผู้สมัครแต่ละคนมีเพียง 1 สิทธิ ในการตอบรับในสาขาวิชาที่เลือก เพื่อความเสมอภาค
3. สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะเข้าระบบ Clearing House เพื่อบริหาร

1 สิทธิของผู้สมัคร

โดยการสมัครรอบที่ 1 2 และ 5 จะดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย/สถาบันที่เปิดรับสมัคร และจะไปตามคุณสมบัติและประกาศของมหาวิทยาลัย/สถาบันนั้น ๆ หมายความว่ามหาวิทยาลัยจะดำเนินการประกาศรับสมัครเอง โดยให้สอดคล้องกับกำหนดการ และประกาศของ ทปอ. ส่วนการรับสมัครในรอบที่ 3 ดำเนินการโดยสมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) การคัดเลือกดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย/สถาบันที่เปิดรับสมัคร และเป็นไปตามคุณสมบัติและประกาศของมหาวิทยาลัย/สถาบันที่เปิดรับสมัคร

รอบที่ 1 มหาวิทยาลัยเรา (มรร.) ประกาศรับสมัครรอบแรกในช่วงเดียวกับหลายมหาวิทยาลัย ในรอบนี้จะพิจารณาจากผลงานของนักเรียนที่นำมาใส่ Portfolio ไม่มีการสอบข้อเขียน ซึ่งมหาวิทยาลัยจะคัดเลือกนักเรียนจำนวนหนึ่ง อาจจะมีการสัมภาษณ์หรือทดสอบทักษะเฉพาะทาง ซึ่งรอบนี้ปัญหายังไม่ปรากฏ

รอบที่ 2 ในรอบนี้จะเป็นการรับนักเรียนแบบโควตา สำหรับนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ หรือ รอบเขตการศึกษา ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งเริ่มจะมีปัญหาบ้างแล้ว คือ จากข้อมูลที่ผมได้มาว่ามหาวิทยาลัยไม่ให้สาขาวิชาจัดการสอบข้อเขียน ตรงนี้ผมไม่ทราบแน่ชัดว่ามหาวิทยาลัยตกลงพูดคุยกับสาขาวิชาอย่างไร จึงเป็นเช่นนี้ ผมมองว่าในรอบนี้หากสาขาวิชาใดต้องการเข้มงวดวัดคุณภาพผู้สมัครโดยการสอบข้อเขียน ก็ควรให้อิสระในการดำเนินการ

เสียงสะท้อนจากนักศึกษา

ไพบา กปอ.

และชื่อในรอบนี้ คือ “โควต้า” ผมจึงมองว่าเราควรมีการกำหนดเพิ่มเติมในเรื่องของพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย เช่น คณะครุศาสตร์อาจกำหนดโดยให้โควตาเฉพาะ โรงเรียนในพื้นที่บริการ หรือโรงเรียนที่ได้ร่วมทำ MOU การรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพราะในรอบนี้โดยทั่วไปแล้วมักจะรับไม่มาก พุดง่าย ๆ คือ เราเล่นตัวได้ เพื่อตีกรอบคุณภาพนักศึกษา

รอบที่ 3 เป็นรอบที่มีความวุ่นวาย สับสน ทั้งจากทาง ทปอ. และ มหาวิทยาลัย ถึงตรงนี้แล้วผมคงต้องเรียนว่าเนื้อหาจะค่อนข้างซับซ้อนมาก ดังนั้นผมอยากให้ท่านทั้งหลายค่อย ๆ ทำความเข้าใจ ผมตั้งข้อสงสัยว่ามหาวิทยาลัยกำลัง สับสน หรือไม่ก็ไม่เข้าใจ หรือ อาจเข้าใจ แต่ถึงอย่างไรไม่ว่ามหาวิทยาลัยจะเป็นเช่นไร ก็ทำให้ผู้ที่ติดตามข่าวสาร หรือ รับคำสั่งงงไปตาม ๆ กัน ทั้ง อาจารย์ นักศึกษา นักเรียนผู้สมัคร รวมถึงผู้ปกครองนักเรียน

สิ่งที่ทำให้งงกันคือ หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตตามที่แต่ละสาขาวิชาตกลงกันว่า จะเปิดรับสมัครนักศึกษา เพียงแค่ รอบที่ 1 2 และ 5 เท่านั้น มหาวิทยาลัยส่งหนังสือให้แต่ละสาขาวิชากรอกรายละเอียดแต่ละรอบตามความประสงค์ของสาขาวิชา แต่เรื่องไม่เป็นเช่นนั้น เพราะ มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัครในช่วงที่เขาเปิดรับสมัครรอบที่ 3 กัน โดยเรื่องที่มหาวิทยาลัยประกาศระบุว่า “การรับสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2561 (รับตรงครั้งที่ 1)” ตรงนี้แหละที่ทำให้เกิดความสับสน ว่าตกลงประกาศฉบับนี้เป็นรอบที่ 3 หรือ รอบที่ 5 (รับตรงอิสระ) กันแน่ โดยปกติแล้วที่อื่น ๆ จะประกาศว่าเป็นการรับสมัคร “รับตรงรวม (รอบที่ 3)” หากเราจะประกาศรับรอบที่ 3 ก็ควรประกาศว่า “การรับสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2561 (รอบที่ 3 รับตรงรวม)” ซึ่งจะชัดเจนกว่า แต่หากว่าเจตนาประกาศเป็นการรับรอบที่ 5 (รับตรงอิสระ) ก็ไม่ควรจะประกาศตอนนี้ เพราะรอบที่ 5 จะมาช่วงเดือนกรกฎาคมปีนี้ และจะทำให้ผู้สมัครในรอบที่ 3 เกิดความสับสน

และความสับสนก็เกิดขึ้นจริง ๆ เพราะเว็บไซต์มหาวิทยาลัยประกาศ รายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก รอบที่ 3 แต่เมื่อเปิดเข้าไปดูรายชื่อแล้วปรากฏว่ารายชื่อต้นมี 2 ชุด คือ ที่สมัครผ่าน ทปอ. และ ที่สมัครผ่านมหาวิทยาลัย จากการโทรศัพท์สอบถามกับ ทปอ. (ผมโทรเอง) ทปอ. ให้ข้อมูลว่าในรอบที่ 3 ผู้สมัครต้องสมัครผ่านทาง ทปอ. จะไม่มีการสมัครผ่านมหาวิทยาลัย โดยขั้นตอนจะมีคร่าว ๆ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยส่งเกณฑ์ให้ ทปอ.
2. ทปอ. เปิดรับสมัคร ผ่านระบบของ ทปอ.
3. ทปอ. ส่งรายชื่อผู้สมัครให้มหาวิทยาลัยพิจารณาคัดเลือก (มหาวิทยาลัยต้องส่งต่อให้สาขาวิชาเป็นผู้คัดเลือก)
4. มหาวิทยาลัยประกาศผู้ผ่านการคัดเลือก
5. ผู้สมัครยืนยันสิทธิ์ เคลียร์เงิน
6. ทปอ. ส่งรายชื่อให้มหาวิทยาลัย
7. มหาวิทยาลัยจัดสัมภาษณ์ตามประกาศของ ทปอ.
8. มหาวิทยาลัยประกาศผลผู้ผ่านการสัมภาษณ์

จึงทำให้ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยอาจกำลังสับสนเสียเองรีเปล่า? ปัญหาที่จะตามมาคือ แล้ว ผู้สมัครที่สมัครผ่านทางมหาวิทยาลัย ตกลงแล้วเขาใช้สิทธิ์ในรอบไหน ผู้สมัครที่สมัครผ่านทาง ทปอ. จะต้องมาสัมภาษณ์วันที่ 8 มิ.ย. 2561 ด้วยรีเปล่า เพราะว่า ตามประกาศ ทปอ. กำหนดวันสัมภาษณ์ เป็น 10-11 มิ.ย. 2561 ซึ่งหลายมหาวิทยาลัยได้ปรับให้ตรงกับ ทปอ. แล้ว คำถามนี้ผมอนุมานเอาว่า จะไม่เลื่อน เพราะ การประกาศรายชื่อของเราไม่ได้พิจารณาคัดกรองโดยสาขาวิชาเหมือนมหาวิทยาลัยอื่นเขา แต่เราประกาศรายชื่อทั้งหมดจากผู้ที่มาสมัครกล่าวคือมาสมัครจำนวน 50 คน ก็ประกาศผ่านการคัดเลือกทั้ง 50 คน จึงไม่มีการเคลียร์ชิงเฮาส์ รอบ 3/2 ดังนั้นมหาวิทยาลัยเราจึงไม่จำเป็นต้องรอการยืนยันสิทธิ์ 3/2 ปัญหาคือ ทำไมมหาวิทยาลัยไม่ส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาวิชาพิจารณาคัดกรอง ทั้งที่ควรจะเป็นสิทธิ์ของสาขาวิชา

สืบเนื่องจากที่ผมกล่าวว่า หลายสาขาวิชาในคณะครุศาสตร์ไม่ได้เปิดรับสมัครในรอบที่ 3 นี้ แต่กลับมีชื่อผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือก ทั้งจากที่สมัครผ่าน ทปอ. และ มหาวิทยาลัย ที่ผมได้พูดถึง ปัญหาไปแล้ว คณะครุศาสตร์จึงจำเป็นต้องทำตามมหาวิทยาลัย ด้วยสาเหตุที่มาจากอะไรก็ไม่ทราบได้ นี่เป็นความผิดของใคร ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ จากการสำรวจเกณฑ์การรับนักศึกษาเฉพาะในกลุ่ม ราชภัฏ ของผม พบว่าเกณฑ์ของเราแทบจะต่ำที่สุด คงไม่ต้องไปเทียบกับที่อื่นนอกกลุ่มราชภัฏ โดยเป็นผลจากปัญหาดังกล่าวของเรา และที่น่าประหลาดคือ บางสาขาวิชารับนักศึกษาเต็มจำนวนแล้ว แล้วแบบนี้จะให้สัมภาษณ์กันอย่างไร ผมแอบได้ข้อมูลมาว่าจะใช้วิธีการ ตัดสิทธิ์ผู้ที่ยังไม่ได้มาลงทะเบียนชำระเงิน แต่อาจไม่ง่ายอย่างนั้น เพราะว่า ผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกแล้วเหล่านั้นได้ทำการเคลียร์ชิงเฮาส์ไปแล้ว เขาจะไม่มีสิทธิ์สมัครในรอบต่อไป หากเราตัดเขาอาจเกิดปัญหาตามมา

จากที่ผมเขียนมาทั้งหมดจะสรุปเป็นคำถามดังนี้

1. ตกลงแล้วประกาศรับสมัครดังกล่าว คือ ประกาศรอบไหน? หากประกาศเป็นรอบที่ 3 มหาวิทยาลัยรับสมัครเองได้อย่างไร? หากประกาศเป็นรอบที่ 5 ทำไมถึงต้องประกาศช่วงนี้?
 2. มหาวิทยาลัยรับสมัครนักศึกษาโดยที่สาขาวิชาไม่รู้ได้อย่างไร ความผิดพลาดมาจากตรงไหน ของใคร และจะรับผิดชอบอย่างไร? อยากให้มหาวิทยาลัยชี้แจงรายละเอียดเกณฑ์แต่ละสาขาวิชาที่ส่งให้ ทปอ. ในรอบที่ 3 หากมีเอกสารประกอบจะดีมาก
 3. มหาวิทยาลัยจะดำเนินการอย่างไรต่อไปสำหรับผู้สมัครรอบที่ 3 ผ่านทาง ทปอ. และมหาวิทยาลัย
 4. ผู้สมัครที่สมัครผ่านทางมหาวิทยาลัย ตกลงแล้วเขาใช้สิทธิ์ในรอบไหน?
 5. ทำไมมหาวิทยาลัยไม่ส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาวิชาพิจารณาคัดกรอง? และดำเนินการประกาศผลการคัดเลือกตามจำนวนที่ประกาศรับสมัคร
 6. บางสาขาวิชารับนักศึกษาเต็มจำนวนแล้ว แล้วแบบนี้จะให้สัมภาษณ์กันอย่างไร?
- และหนึ่งคำถามที่ผมคาใจที่สุดคือ ...

“มหาวิทยาลัยเข้าใจระบบการรับสมัครปีนี้ดีจริงรีเปล่า? ”

เขียนในวันที่ 3/6/2561 เวลา 15.50 น.

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
เรื่อง การรับสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ (รับตรงครั้งที่ ๑)

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เปิดรับสมัครเพื่อคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อประเภทนักศึกษาภาคปกติ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ระดับปริญญาตรี ๔ ปี และปริญญาตรี ๕ ปี ซึ่งกำหนดรายละเอียด ดังนี้

๑. คุณสมบัติของผู้สมัคร

ผู้มีสิทธิ์สมัครต้องไม่เคยยื่นยืนยันสิทธิ์กับมหาวิทยาลัยใดๆ หากมีการสมัครและผ่านการคัดเลือกจะถือว่าเป็นโมฆะ

๒. การรับสมัคร

สมัครผ่านทางเว็บไซต์ <http://academic.ru.ac.th/regist> เมื่อกรอกข้อมูลการสมัครเรียบร้อยแล้ว ต้องพิมพ์เอกสารออกจากระบบ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ใบสมัครและใบชำระเงินผ่านธนาคาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ๑) ใบสมัครให้ติดรูปถ่าย พร้อมแนบสำเนาแสดงผลการเรียน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน(นำมาในวันสอบ)
- ๒) ใบชำระเงินผ่านธนาคาร ให้ชำระเงินผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ทุกสาขา โดยชำระเงินภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบชำระเงินผ่านธนาคารเท่านั้น หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวจะถือว่าสมัครนั้นเป็นโมฆะ

๓. วิธีการและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก

ผู้สมัครต้องสัมภาษณ์ ในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (ในเมือง) เท่านั้น โดยสาขาวิชาพิจารณาคัดเลือกจาก ผลการเรียน บุคลิกภาพ การสัมภาษณ์ และ/หรือ การสอบปฏิบัติ ประสิทธิภาพในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณประโยชน์ ความสามารถหรือประสบการณ์อื่นนอกเหนือจากนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบคัดเลือกแต่ละสาขาวิชา

๔. ปฏิทินการรับสมัครประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑ ดังนี้

ช่วงรับสมัคร	ประกาศรายชื่อผู้สมัคร	วันสัมภาษณ์	ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา
๑ พ.ค. ๖๑ - ๒๕ พ.ค. ๖๑	๓๑ พ.ค. ๖๑	๘ มิ.ย. ๖๑	๑๒ มิ.ย. ๖๑

๕. ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบ/ผลการสอบคัดเลือก/การรายงานตัว

ประกาศรายชื่อ เว็บไซต์ <http://academic.ru.ac.th/regist> รายละเอียดตามปฏิทินการรับสมัครนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๖. รายละเอียดคณะและสาขาวิชาที่เปิดรับสมัคร ดังเอกสารแนบท้ายประกาศ

๗. ข้อกำหนด นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๒ ของคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ให้อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย (บางคล้า)

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชุลิณี อริยธนะกตวงศ์)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

ที่ ๖๐๓/๒๕๖๑

academic.ru.ac.th/regs/adding-round3.php

ระบบรับสมัครนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ประจำปีการศึกษา 2561

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ประกาศ รายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก **รอบ 3 (รับตรง)**

» ดูรายชื่อ คลิกที่นี่ «

กำหนดการรายงานตัวและปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๖๑
ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาต่อ **รอบ ๒ (โควตา)**

» ดูรายชื่อ คลิกที่นี่ «

academic.ru.ac.th/regs/pre-admis-pass-list3.php

ระบบรับสมัครนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
เปิดรับสมัครนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2561

ผู้ผ่านการคัดเลือกมีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์ รอบ 3
สอบสัมภาษณ์ เปลี่ยนจากวันที่ 4 มิ.ย. 2561 เป็น **วันที่ 8 มิ.ย. 2561**

รายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก รอบ 3 ที่ สมัครผ่าน ทปอ.
» คลิกที่นี่ «

รายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก รอบ 3 ที่สมัครผ่าน มหาวิทยาลัย
» คลิกที่นี่ «

สารจากสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี จังหวัดฉะเชิงเทรา

ด้วยสำนักงานกิจการและโครงการในพระราชดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รับสนองพระราชดำริในพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ซึ่งพระองค์ทรงเห็นความสำคัญของปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงมาเป็นระยะเวลานาน เพื่อการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงในประเทศไทย พระองค์ทรงให้การสนับสนุนโครงการ “Say No : Unite to End Violence against women” ซึ่งเป็นโครงการที่สหประชาชาติ หนุนรงค์ให้ประชาคมโลกตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง และพระองค์ทรงใส่พระทัยในปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว จนนำไปสู่การบัญญัติกฎหมาย พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550

แต่ในสภาพการณ์ปัจจุบันกลับเกิดปรากฏการณ์ทางสังคมที่ออกสู่สื่อ ไม่ว่าจะเป็นข่าว หรือทางโซเชียลมีเดีย ทางอินเทอร์เน็ต และช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ที่พบว่ามี การกระทำความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัวที่มีความอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยความเฝ้าระวัง ความชราภาพ หรือแม้แต่ความบกพร่องในความสามารถในการดำรงชีพและด้วยความ พิกการ ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ หรือกระทำความรุนแรงทางกายภาพต่อร่างกายจิตใจบุคคล ในครอบครัว ซึ่งทวีความรุนแรงและใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่รุนแรงยิ่งขึ้น

จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีพื้นฐานแห่งความงดงาม และเป็นจังหวัดที่มีสภาพ ครอบครัวยุคใหม่ที่อบอุ่นสืบเนื่องต่อมายาวนาน แต่ในสภาพปัจจุบันจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วไม่ว่าสภาพสังคม เศรษฐกิจ หรือแม้แต่การย้ายถิ่นฐานของ บุคคลต่างถิ่น อาจนำไปสู่ปัญหาการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงและอาจนำไปสู่ปัญหาความ รุนแรงในครอบครัว

กรณีจึงเป็นความตระหนักร่วมกันว่าปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลใน ครอบครัวยุคใหม่เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่หน่วยงานทุกหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องควรเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ทั้งในด้านป้องกัน คุ้มครอง และแก้ไข โดยต้อง ร่วมมือกันและดำเนินการให้งานดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด แก่เด็ก สตรีและบุคคลในครอบครัว และก่อให้เกิดความสุขและปราศจากความรุนแรงต่อ บุคคลในครอบครัวอย่างแท้จริงแก่สังคมจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งอาจกล่าวว่า “ความรุนแรงใน ครอบครัวยุคใหม่เป็นศูนย์ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา” ตามโครงการในพระราชดำริ พระเจ้า หลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ในโครงการ “Stop Violence against Women and Child”

และเพื่อเป็นการบรรลุเป้าหมายในการร่วมกันยุติความรุนแรงในครอบครัวจังหวัด ฉะเชิงเทรา ประจำปี พ.ศ.2561 จึงขอให้ทุกท่านที่พบเห็นเหตุการณ์ การใช้ความรุนแรง ไม่ เพิกเฉยเมื่อพบเหตุการณ์ การทำร้ายผู้หญิงและเด็ก รวมทั้งร่วมเป็นส่วนหนึ่งช่วยเผยแพร่ และให้ข้อมูลเรื่องความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงและเด็ก ทั้งนี้เพื่อร่วมกันบริหารจัดการใช้ความ รุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ตามโครงการอัยการประสานสหวิชาชีพและ ชุมชนร่วมขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กจังหวัดฉะเชิงเทรา

โครงการสำนักงานอัยการจังหวัดยุติธรรมเร่งดีเด่นประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑
ภายใต้กิจกรรม “อัยการประสานสหวิชาชีพและชุมชนร่วม
ขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก”

ขอเชิญชวนชาวแปดริ้ว
ร่วมกันรณรงค์ยุติความรุนแรง
ต่อผู้หญิงและเด็กและ
ความรุนแรงในครอบครัว
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ.2550

ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2550 และมีผลบังคับใช้
ในวันที่ 12 พฤศจิกายน 2550 เป็นต้นไปทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทุกคนมี
ความตระหนักร่วมกันถึงปัญหาความรุนแรงต่อเด็กสตรีและบุคคลในครอบครัวซึ่ง
เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมและเป็นเรื่องที่หน่วยงานทุกหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องควรเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ทั้งในด้านป้องกัน คุ้มครอง และแก้ไข โดย
ต้องร่วมมือกันและกันดำเนินการ จากสภาพปัจจุบันสาเหตุที่ก่อให้เกิดการใช้ความ
รุนแรง อาทิเช่น เนื่องมาจากความเครียดจากการทำงานและความกดดันทาง
เศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น เหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว
จึงลุกลามและรุนแรงมากยิ่งขึ้น เพราะมีความเชื่อผิดๆ ที่ว่า ความรุนแรงใน
ครอบครัว เป็นเรื่องส่วนตัวทำให้ปกปิดปัญหาที่เกิดขึ้นอาจเป็นเพราะ

ชนบธรรมเนียมที่
สืบทอดการครองเรือนหรือ
ความคิดที่ว่าไม่มีคนอื่นที่
ช่วยได้และด้วยความเชื่อ
เช่นนี้เองทำให้คนรอบด้าน
ไม่ต้องการเข้าไปเกี่ยวข้อง
หรือให้การช่วยเหลือนับแต่
วันนี้เราจะดูแลกันและกัน

โครงการสำนักงานอัยการจังหวัดยุติธรรมรุนแรงดีเด่น ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๑

“อัยการประสานสหวิชาชีพและชุมชนร่วมขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง
และเด็กจังหวัดฉะเชิงเทรา”

หนึ่งเสียงของคุณก็มีส่วนช่วยให้ความรุนแรงในครอบครัวยุติลงได้

อย่าเพิกเฉยเมื่อถูกกระทำหรือพบเห็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พบเห็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัวกรุณาโทรแจ้ง ศูนย์ปฏิบัติการ
เพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวจังหวัดฉะเชิงเทราสำนักงานพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดฉะเชิงเทราโทร 038516117 หรือ 038511634
บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดฉะเชิงเทรา, ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำ
ความรุนแรง ในครอบครัวระดับตำบล (เทศบาลและอบต.ในพื้นที่) และศูนย์
ช่วยเหลือสังคม OSCC โทร 1300 ได้ตลอดเวลา

“สังคมปลอดภัย ถ้าไร้ความรุนแรง”

เจ้าของ

ที่ปรึกษา

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

อาจารย์นพพร ขุนคำ อาจารย์รัชฎาพร วงษ์โสพนากุล

อาจารย์อาจิณใจนาธาน อาจิณกิจ

อาจารย์สิทธิศักดิ์ อรรถนันทน์ อาจารย์กิตติวงศ์ สาสวด อาจารย์ยรรุตม์ กิจเจริญ

อาจารย์วิระสิทธิ์ สุขสมชิต อาจารย์ณัฐฐิ ปิ่นทอง อาจารย์ระพีพัฒน์ ศรีมาลา

อาจารย์ประยุทธ อินแบน นายกิตติพงษ์ ทับพวง นายประภาส มาตะมัน นายโกเมศ กุลอุดมโกคากุล

นางพรพรรณ ดอนพัส จ.ส.ต.ธนากร ทองกล่อม นายชาญชัย ศิริงาม นางสาวลิปภา สุขใจดี

พว. มรร. ใช้ทั่วไกล

ด่วนที่สุด

ที่ อก ๕๓๐๐ /ว ๖๒๒

สำนักงานเพื่อการพัฒนาาระเบีย่ง
เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก
๖๑๘ ถนนนิคมมักกะสัน
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การพิจารณาดำเนินการปรับเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายในการจัดโครงการศึกษาและจัดทำมาตรการสำคัญภาครัฐ
เพื่อพัฒนาบุคลากรรองรับ EEC (การดำเนินงานศึกษา วิจัย จัดทำหลักสูตรในระดับต่างๆ และจัดฝึกอบรม
ตามหลักสูตรที่ศึกษาและกำหนดมา : ระดับอาชีวศึกษา)

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ตามที่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (มรร.) ได้ส่งหนังสือขอปรับเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายในการจัดโครงการศึกษาและจัดทำมาตรการสำคัญภาครัฐเพื่อพัฒนาบุคลากรรองรับ EEC ฯ เลขที่ ศธ ๐๕๔๘/๓๗๐ ลงวันที่ ๒ พ.ค. ๒๕๖๑ อ้างถึง สัญญาเลขที่ EEC ๐๐๓/๒๕๖๑ โดยทางมรร. ได้แจ้งต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาในการขอปรับเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายในการจัดโครงการศึกษาและจัดทำมาตรการสำคัญภาครัฐเพื่อพัฒนาบุคลากรรองรับ EEC ฯ จากบันทึกมติมหาวิทยาลัยราชภัฏระดับปริญญาตรีที่ว่างงาน เป็น นักเรียน นักศึกษา ระดับอาชีวศึกษาที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาและมีแนวโน้มว่างงาน เนื่องจาก ในระหว่างการประสานผู้เข้าอบรม มีผู้สมัครเข้าอบรมไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้คณะกรรมการตรวจรับ ได้ประชุมพิจารณาการขอปรับเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายในการจัดโครงการศึกษาและจัดทำมาตรการสำคัญภาครัฐเพื่อพัฒนาบุคลากรรองรับ EEC ฯ และมีมติไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจ้างประกอบกับข้อกำหนดในสัญญาระบุข้อความและเจตนารมณ์ในการจ้างไว้อย่างชัดเจนแล้ว จึงไม่สามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๗ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพจณี อรรถโรจน์ภิญโญ)

รองเลขาธิการ

ประธานกรรมการ

สำนักงานเพื่อการพัฒนาาระเบีย่งเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

โทร. ๐ ๒๐๓๓ ๘๐๔๐

โทรสาร ๐ ๒๐๓๓ ๘๐๐๑